

מ"ת 8627/06/15 - מחמד אבו עסא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 8627-06-15 מדינת ישראל נ' אבו עסא (עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
המבקש	מחמד אבו עסא (עציר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה כללי

1. המבקש נעצר ביום 19.5.15 וביום 4.6.15 הוגשו נגדו כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים בגין עבירות של חבלה חמורה, הפקרה לאחר פגיעה, קבלת רכב גנוב, החזקת מכשירי פריצה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח.
2. המבקש נעצר עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו, ומעצרו הוארך על ידי בית המשפט העליון חמש פעמים בתשעים יום כל פעם, בהתאם לסעיף 62 לחסד"פ, כאשר ההחלטה האחרונה בעניינו ניתנה ביום 15.2.17.
3. היום ניתנה על ידי הכרעת הדין בעניינו במסגרת התיק העיקרי, ובה הורשע המבקש בעבירות של חבלה חמורה והפקרה אחרי פגיעה, וזוכה מעבירות של קבלת רכב גנוב, החזקת מכשירי פריצה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח.
4. לפני בקשה להורות של שחרורו הזמני של המבקש ממעצר, בליווי ובפיקוח הוריו, לצורך השתתפות בטקס חתונת אחיו, הצפויה להיערך ביום 14.4.17 בשעה 17:00 בבית הוריו בסמוך לתל שבע.

טיעוני ב"כ הצדדים

5. לטענת ב"כ המבקש, הוא פנה לגורמי שב"ס בבקשה לאפשר לו חופשה מיוחדת אך בקשתו נדחתה בהיותו עציר שטרם נשפט. לטענת ב"כ המבקש, הוריו יכולים לערוב למבקש ולפקח עליו.
6. לטענת ב"כ המשיב, מי שמוגדר בסטטוס "עצור" אינו זכאי לצאת לחופשות על פי פקודת הנציבות, שכן חופשה נוגדת את תכלית המעצר. כן נטען, כי את המעשים בהם הורשע המבקש הוא ביצע בזמן שהיה אסיר משוחרר ברישיון וחרף עונש מאסר מותנה שעמד מעל ראשו, ומכאן עולה כי אין לתת בו אמון.

דין והכרעה

7. בידי עצור המבקש לצאת לחופשה האפשרות לבחור בין שני מסלולים חלופיים: המסלול המנהלי, של בקשת היתר מרשויות שב"ס ובמידת הצורך בהגשת עתירה מנהלית כנגד החלטת הרשות, או בקשה לשחרור בערובה במסגרת עיון חוזר בהליך המעצר. בענייננו, ביקש המבקש לעיין מחדש בתנאי מעצרו ולהורות על שחרורו בערובה, לשם השתתפותו בחתונת אחיו.

עמוד 1

8. הרציונל העומד בבסיס ההחלטה אודות מעצרו של המבקש עד תום ההליכים הוא המסוכנות הנשקפת מפניו כלפי החברה, והיעדר היכולת לאיינה באמצעות חלופת מעצר. כך עלה מתסקיר שירות המבחן בעניינו. אף שהוצגו מפקחים ראויים, הרי ששירות המבחן התרשם כי קיים בעניינו סיכון משמעותי להמשך התנהגות פורצת גבול, וכי אין לתת בו את האמון הנדרש באשר לשמירה על תנאי מעצר בית והתייצבות לדיונים. כן צוין, כי סביבת מגוריו (תל שבע) מהווה גורם מגביר סיכון בעניינו.

9. לדידי, החשש מפני הפרת תנאי המעצר על ידי המבקש ואי התייצבות לדיונים או אף המלטות מאימת הדין, גבר בשים לב להכרעת הדין שניתנה כאמור היום בעניינו, ובשים לב לכך שטרם נגזר דינו. לחשש זה יש להוסיף את נסיבות האירוע בו הורשע המבקש, אשר נמלט מזירת התאונה ונעצר בחלוף מספר חודשים, ואת עברו הפלילי של המבקש, אשר לחובתו הרשעה אחת בגין תשעה תיקים שונים של עבירות רכוש וכן תיק נוסף של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

10. בנסיבות אלה, אינני מוצאת כי ניתן לתת במבקש בשלב זה את האמון הנדרש על מנת לשחררו, ולו לפרק זמן קצר יחסית, לשם השתתפות בחתונת אחיו.

11. בנסיבות האמורות, הבקשה נדחית.

12. המזכירות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ו' ניסן תשע"ז, 02 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.